

Med hensyn til Nærområdeudvalget lægger Dansk Folkeparti vægt på det meget store aktivitetsniveau, der er i forbindelse med de baltiske lande og de russiske nærområder, bl.a. med hensyn til samarbejdet om demokratiudviklingen. De russiske parlamentarikere har da også givet udtryk for, at de vil udnytte de erfaringer, de har fået fra Norden, i lovgivningsarbejdet i deres eget land, og det er et eksempel på et værdifuldt stykke nordisk arbejde, som har givet resultater.

Med hensyn til energi- og miljøområdet ser Dansk Folkeparti meget positivt på de tiltag, der kommer i den kommende tid, bl.a. med hensyn til CO₂-kvoter, med hensyn til joint implementation, og hvad der ligger i det. En nordisk harmonisering på dette område er meget, meget væsentlig. Dansk energipolitik ligger jo ligesom i øjeblikket under en osteklokke, hvor man meget nødtigt ser, at man kommer op på et niveau med hensyn til forskellige tiltag, og hvor det på en eller anden måde kan skade dansk miljøpolitik, som den føres i øjeblikket.

Jeg er i øvrigt enig med ministeren, der gerne ser overflytning af bevillinger til miljø- og energiformål, ikke mindst i det kæmpebehov, der er for at få nedbragt forureningen i Østersøregionernes energiproduktion. Det er dog ikke hvide elefanter i form af vindmøller, der er brug for, men f.eks. er en udbygning på kraftvarmeområdet meget mere relevant, mener Dansk Folkeparti.

Nordisk Ministerråd har oprettet en tænketank. Den har fået opgaven at revurdere, hvordan det nordiske samarbejde fremover skal fungere, og nu refererer jeg: Tænketanken skal dog ikke opfattes som de sidste krampetrækninger, siger stabsrådgiver i Nordisk Råd Niels Refslund, der forsigtigt fortsætter: Vi leder ikke med lys og lygte efter en berettigelse for det nordiske samarbejde. Og det er udtalt til Aktuelt den 3. juli 1999.

Om Nordisk Råd har sin berettigelse set i forhold til EU, er netop det, jeg lægger vægt på i mine indledende bemærkninger. Dansk Folkeparti er derfor meget tilfreds med, at alle stene nu bliver vendt, og at slutresultatet forhåbentlig bliver et styrket og tættere samarbejde i Norden.

Vibeke Peschardt (RV):

Det er en god tradition, som de fleste parlamentarikere her er glade for, at vi ved den her redegørelse fra samarbejdsministeren får mulig-

hed for at drøfte Nordisk Råds udvikling inden den årlige session. Hvad er der sket i det år, der er gået? Hvad skal der ske næste år? Og hvad skal der ske på lang sigt?

Vi har nu haft flere år til at vænne os til Rådets samarbejdsformer med den nye slanke struktur, og jeg synes, der er grund til at hæfte sig ved flere ting.

For det første synes jeg, man kan se på, at i de nordiske samarbejder er opstået nogle vigtige nordiske rutiner, som vi mener har direkte rodde i det nordiske samarbejde eller det samarbejde, der foregår i Nordisk Råd. Jeg vil her, og det er, fordi jeg sidder i Nordisk Råds Europaudvalg, nævne europasamarbejdet, hvor EU-sager er blevet et fast dagsordenspunkt såvel på ministermøder for nordiske ministre som – og det er ikke mindst lige så vigtigt – på møder på embedsmandsniveau, som er meget vigtige for den kontinuitet og den rutine, der er i hele samarbejdet, både i Norden og i EU.

De nordiske lande har ved deres aktive indsats vist, at man kunne få sat beskæftigelsen f.eks. på dagsordenen i EU, og at vi kunne få EU til at lytte og vende blikket mod nord, når det handler om bl.a. bekæmpelse af arbejdsløsheden i Europa. De små lande kan noget, og når man kan noget, er det en god idé at blive endnu bedre til det.

Europasamarbejdet i Norden er under stadig udvikling. Det seneste smukke eksempel, som også hr. Kaj Ikast nævnte, er det fællesnordiske ambassadesamarbejde på én adresse i Berlin, en by, der må forventes at blive den nye store og meget indflydelsesrige metropol i vores del af verden.

Et område, hvor Nordisk Råds Europaudvalg har forsøgt at sætte nogle spor med en aktiv indsats, er forbrugerbeskyttelsesområdet. Den nye Europa-Kommission har, måske ikke inspireret af Nordisk Råd, men den har i hvert fald lagt op til en skærpet fødevarerlovgivning i EU, antagelig på baggrund af de mange skandaler: kogalskab, dioxin og slam i dyrefoder, antibiotiske vækstfremmere osv. Det er vigtigt, at de nordiske lande, også Nordisk Råd, i fællesskab finder fodslag til at drive den slags sager i den rigtige retning. Heldigvis er der kraftige forbrugerinteresser i det her. Veloplyste forbrugere er de vigtigste forbundsfæller, man kan have i denne sammenhæng.

Kernen i det nordiske samarbejde er imidlertid de nordiske sprog, den nordiske kultur imellem de nordiske lande. Det er kernen, og